Glasul tăcerii infinite

On Iulie 06, 2010

Intră în competiția cu tine însuți, înainte să încerci să modifici influența altora în folosul propriu.

Nabucodonosor, regele Babilonului, i-a acordat toată încrederea lui Sedechia, cel de-al unsprezecelea rege al Israelului, făcându-l păstorul poporului său pe pământul lui Israel, dar acesta l-a trădat, uneltind pe ascuns cu egiptenii care, cândva, ținuseră în sclavie neamul lui Israel. Dorința cea mai mare a regelui Sedechia era de a-și lua înapoi pământurile, și de a-și elibera poporul de sub jugul Babilonului. În ciuda faptului că profetul său îl avertizase de nenumărate ori să nu pornească războiul împotriva lui Nabucodonosor, ci să-i ceară acestuia îndurare pentru greșeala comisă, Sedechia a rămas fidel hotărârii sale.

Dar soarta a fost mult prea crudă cu Sedechia. Toată armata sa a fost nimicită iar el, împreuna cu cei trei fii ai săi, Eliel, Achis și Amasai, au fost prinși și puși în lanțuri.

Aduși în fața lui Nabucodonosor, Sedechia îngenunche cu fața la pământ și-l imploră să le cruțe viața fiilor săi nevinovați, cu prețul propriei sale vieți. Dar Nabucodonosor nu a arătat nicio îndurare. I-a omorât cu sânge rece pe cei trei băieți, iar lui Sedechia, care fusese nevoit să asiste la supliciul lor, a ordonat să i se scoată ochii.

Acesta a fost prețul pe care l-a avut de plătit fiindcă a cedat ispitei de a încerca să modifice influența lui Nabucodonosor în folosul propriu. Bazându-se pe încrederea ce i-o acordase Nabucodonosor, Sedechia a încercat o mișcare hazardată, tupeistă, prin care să-l surprindă și să-l învingă. Dar el nu și-a cântărit bine valoarea faptelor sale, nu și-a putut ține în frâu pornirile spre infidelitate, pentru a estompa efectul reacțiilor adverse ce puteau apărea.

Leadership: Ce dimensiune a personalității tale ești dispus să o arăți lumii în cazul unui eșec?

Degeaba ai o viziune, bazată pe o formă de cunoaștere umană care derivă din experiență, dacă ești un om al jumătăților de măsură, un om al exceselor care se lăsă ușor doborât de tentațiile de a-și satisface ambițiile, ignorând limitele impuse de către dezvoltatorii și promotorii tăi.

Una din direcțiile în care poți insista, este cea a răspunderii de sine. Fără să ignori ceea ce ești, reamintește-ți că prima constantă a modelului tău de raportare la un anumit scop este acea dilemă: alegerea - "De partea cui ești?".

Grație unei vaste acțiuni de rearanjare a criteriilor de promovare personală, cât și a unor facilități de manifestare a capacităților coordonatoare ce permit efectuarea unor acțiuni în interes propriu sau al unui terț, riști să ajungi să te recunoști învins tocmai de limitele putinței tale de a suporta o răspundere care se suprapune peste contribuțiile tale la succesul altora.

Dimensiunea personalității tale este de tipul "accesoriului" atunci când replica finală la tolerabilitatea pe care ți-o acordă un partener de încredere devine ea însăși deznodământ.

Această evoluție spre arta puterii, percepută drept un privilegiu sau un chin, reprezintă o

realitate mai cuprinzătoare din care nevoia de a te lansa într-o provocare personală nu este decât o mică parte, un eșantion al unei gândiri și al unui set de valori care scot la suprafață ce este în tine.

Care va fi natura acestei noi îndatoriri viitoare față de tine însuți, spre binele ori spre suferința celor care te urmează, este desigur foarte dificil de spus. Dar cu siguranță ia în calcul, ca un exercițiu inițiatic de dobândire a unei identități noi, independente, acea dimensiune a personalității pe care ești dispus să o arăți lumii, chiar și în cazul în care vei suferi o respingere sau un eșec lamentabil. Acea singurătate delirantă a sinelui care se răsucește în jurul axului goliciunii existențiale, nemaiputând să dea sens vieții.

Glasul trist al inimii. Ce poate să simtă un om într-un moment atât de crud și de groaznic – să asiste la executarea fiilor săi? Amărăciune? Regret?

O voce nesfârșit de tristă și plină de jale, izvorâtă din adâncul sufletului, l-a îndemnat Sedenchia la sinucidere. Glasul interior al inimii sale îi spunea tot mai intens că nu mai are pentru ce trăi. În ființa lui se dădea o luptă tăcută și înfiorătoare. Se simțea ca și cum ar fi fost închis într-o închisoare invizibilă de unde n-avea cum să mai scape, ci unde putea numai să îndure povara suferințelor, tortura mentală.

Leadership: Ai puterea să retrăiești diferite experiențe de viață prin care ai trecut prin frânarea reacțiilor pe care le ai în fața unei realități contradictorii?

Ultima punte care mai ducea la viață, ultima legătură cu toate simțămintele lui, cu toate visurile sale a fost nimicită. Nimeni nu posedă o inimă de schimb care să-i aline durerea, care să-i alunge tristețea, care să-i alunge din suflet acel gust amar al dezamăgirii într-un moment atât de tragic. Nici chiar un rege.

O realitate contradictorie este o iluzie din care ne place să ne închipuim că ne înfruptăm fără a fi văzuți, pe care o numim: "reducerea conștientizării unei schimbări prin efectuarea de mișcări în fundal".

Tăcerea desăvârșită îl învălui pe Sedenchia ca o mantie moale și grea, lacrimile îi curgeau nestingherite. Niciun glas, niciun cuvânt nu mai putea rosti, atât de mare îi era durerea. Toate speranțele lui de viață s-au spulberat. Nu mai avea nici energia, și nici motivațiile de a trăi.

Drumul spre lumea tenebrelor. Lui Sedenchia i-au fost scos ochii, apoi a fost legat în lanțuri de bronz și dus în Babilon. Acest nou chin, această umilință urma să fie răspândită peste tot, în lumea largă. Fără greutate, fără destin, condamnat la singurătate, nu îi mai rămăsese decât să-și rabde viața în întuneric.

Dar adevăratul supliciu pe care trebuia să-l îndure era glasul ultimului său copil, din clipa morții, care îi va răsuna mereu în memorie. Indiferent ce avea să se întâmple cu el de atunci înainte, nimic nu-l va tortura mai mult decât acel glas chinuit al fiului său.

Când cineva îți transferă o poziție dominantă, încerci să aduci în atenția ta imagini despre tine cu situații în care te-ai simțit valoros prin legitimitatea acelei poziții sau prin abuzul ei?

Concluzie: În leadership, uneori pășești pe nisipuri mișcătoare. De aceea, în situații neprevăzute, trebuie să calculezi bine pașii de urmat și trebuie să alegi cu multă prudenta drumul care sa-ți permită depășirea obstacolelor viitoare și atingerea obiectivelor propuse.

Căci orice demers pe care îl întreprinzi poate avea efecte contrare celor așteptate.

Intră în competiția cu tine însuți, înainte să încerci să modifici influența altora în folosul propriu. Adică analizează-ți potențialul de lider în toate privințele, evaluează-ți bine calitățile și limitele fără să-ți supraestimezi abilitatea de a-i schimba pe ceilalți prin jocuri, intrigi și uneltiri, uzând de puterea cu care ai fost investit de ei. Ești un om de încredere?

Cântărește bine valoarea faptelor tale pentru a estompa efectul reacțiilor adverse ce pot apărea din partea celor care și-au pus încrederea în tine.

* Notă: Valerio Massimo Manfredi - *Faraonul Nisipurilor* , Editura Allfa, 2004.

Source: https://neculaifantanaru.com/glasul-tacerii-infinite.html